

Zoom

Byznysmenům, kteří na vlastní triko zahájili

boj proti korupci, vyčítají protivníci nekalé praktiky.

Samozvaní šerifové

Byznysmeni vytáhli do boje proti korupci. Jejich „oběti“ jim ale vracejí údery stejně tvrdě.

Znechucení podnikatelé, umělci a bývalí příslušníci bezpečnostních sborů berou spravedlnost do svých rukou a **vyrážejí do boje proti zločinu.**

➤ Jiří Pšenička, Martin Mařík

Někdejší šéf civilní rozvědky Karel Randák se tváří sebejistě. „Vím, že mi prověřují účty, fotí barák, ale mě to nijak nerozhází,“ hovoří o údajných metodách svých soupeřů, s nimiž se nyní střetává v rámci kauzy týkající se pražského Dopravního podniku. „Mohou na mě vylít třeba kýbl hnoje, ale vždy budou tahat za ten kratší konec,“ věří, že on a jeho současní kolegové z Nadačního fondu proti korupci – miliardář Karel Janeček či herec a moderátor Jan Kraus – mají v rukách podstatně více arzenálu, aby tuto přestřelku mohli dotáhnout do vítězného konce. V minulých dnech byl Randák na horách. Až se vrátí, plánuje zveřejnit nová fakta.

Hlavními protivníky Randáka, Janečka a Krause jsou nyní lidé z advokátní kanceláře Šachta & Partners společně s lobbistou Ivem Rittigem. Protikorupční fond, financovaný

Začalo to jízdenkami a pokračuje kauzami se stále stejnými lidmi.

především Janečkem, nedávno upozornil na podezřelé finanční toky, které peníze z Dopravního podniku odváděly do zahraničních daňových rájů a odtud zřejmě k lobbistu Rittigovi. Začalo to jízdenkami a pokračuje dalšími dílčími kauzami, kde se vyskytují stále titíž lidé – Šachtovci, Rittig a někdejší šéf Dopravního podniku Martin Dvořák (viz *Outsourcing podle... na str 8*). Kauzu už šetří protikorupční policie.

Aféra však není černobílá. Protistrana tvrdí, že právě Janečkův fond a lidé, kteří mu napomáhají ve své „svaté válce“ ➤

i ve svém vlastním byznysu překračují hranice zákona. Partner Šachtovy kanceláře David Michal týdeníku Ekonom potvrdil, že podal na Janečka kvůli podnikání jeho společnosti RSJ trestní oznámení. „Jde o vážné podezření z daňových úniků, kterých by se skupina okolo firmy RSJ mohla dopouštět prostřednictvím účelově založených společností na Mauritiu a manipulováním hospodářských výsledků,“ říká David Michal o Janečkově společnosti. Dodává, že RSJ prý mohla Česko připravit o stovky milionů korun. *(O Janečkově byznysu více v článku Hrají kuličky o čtyři miliardy na str 10.)*

Lze přitom čekat opravdu tuhý boj. Lobbista Rittig, označovaný za jednoho z klíčových lidí, který „umí ‚sehnat peníze‘ především pro ODS, může být nepřijemný soupeř. Na jednu stranu sice odmítá, že by byl s kauzou Dopravního podniku spjat jinak než „mediálně, to znamená vykonstruovanými fikcemi“. Zároveň ovšem pro týdeník Ekonom uvedl, že se cítí být poškozen „amatérským a hysterickým postupem protikorupčního fondu“. „Zejména se však cítím poškozen panem Karlem Randákem, který využívá fond jako zástěrku k diskriminaci vybraných lidí za úplaty. Udělám vše pro to, aby se nikdo další už s takovou neblahou zkušeností jako já nemusel potýkat,“ říká Rittig.

Kdo chce plivat, špinu si najde

Veřejnost tak může nabýt dojmu, že jde o boj prohnilých proti ještě prohnilejším. Faktem je, že předmětem veřejného pro-pírání se stávají i další lidé, kteří se v aktuálních korupčních kauzách nějak angažují. Třeba Stanislav Bernard, spolumajitel stejnojmenného pivovaru v Humpolci a další z členů správní rady protikorupčního fondu. „Měli byste se také zajímat, že pan Bernard tento pivovar získal v době, kdy byl členem okresní privatizační komise v Opavě,“ nabádá jeden z pražských lobbistů.

Bernard připouští, že v roce 1991, kdy pivovar s kolegy v aukci získal, byl místopředsedou zmíněné komise. Ale je si jistý, že celý proces byl naprosto čistý a transparentní a s prací v komisi to nijak nesouviselo. „Vývolávací cena pivovaru byla 9,5 milio-nu, my to nakonec koupili za 45 milionů a dalších sedm milionů jsme dali za vesměs nepotřebné zásoby,“ nevíď spolumajitel pivovaru ve své privatizační minulosti nic nečistého. „Kdo chce po někom plivat, vždycky si prostředky najde,“ podotýká Bernard, který prý s útoky tohoto druhu počítal.

Podobně hovoří miliardář Andrej Babiš, majitel holdingu Agrofert, který vstoupil do politiky se svou protikorupční iniciativou ANO 2011. V nedávném rozhovoru pro týdeník Ekonom uvedl, že si je vědom možných protiakcí. „Hlavní kmotří, Roman Janoušek a Marek Dalík, už běhají po policajtech a hledají ve spisech, kde narazí na jméno Babiš. Mému synovi se někdo naboural do počítače a rozeslal z něj na ohromné množství adres reklamu na viagru. Třikrát mi spadly všechny kontakty v mobilu. A asi bude hůř,“ uvedl a přirovnal se k člověku, který jde na vlastní popravu.

Zmíněný Marek Dalík, přítel expremiéra Mirka Topolánka, ho loni v listopadu dokonce učinil odpovědným (bez důkazů) za vraždu někdejšího kmotra českého podsvětí Františka Mrázka *(více viz Ekonom č. 45/2011)*. I přes tyto útoky ze strany politických protivníků má Babiš spadeno především na média. „Nejví špinu vyrábějí novináři, jde o účelové lhaní,“ tvrdí nyní Babiš. Vadí mu například vytahování informací o jeho údajné spolupráci se Státní bezpečností za minulého režimu. Ale jsou tu i další očerňující zprávy, jímž nejbohatší český bojovník proti

Antikorupční „šerifové“

KAREL JANEČEK
Miliardář, spoluvlastník firmy RSJ, založil Nadační fond proti korupci. V čele fondu je bývalý šéf rozvědky Karel Randák.

ANDREJ BABIŠ
Třetí nejbohatší Čech, majitel skupiny Agrofert, založil politické hnutí ANO 2011 pod heslem boje s korupcí.

VÍT BÁRTA
Neformální lídr VV založil už v roce 2009 coby majitel firmy ABL Klub angažovaných podnikatelů, jenž měl průhledně financovat politické strany.

RADIM JANČURA
Majitel firmy Student Agency dlouhodobě kritizuje poměry ve státní správě, nyní se přidal k Janečkovu fondu.

JAN KRAUS
Populární herec a moderátor je dnes patrně nejangažovanějším umělcem, který po boku byznysmenů bojuje s korupcí. Kauzu Dopravní podnik glosoval ve své show na TV Prima.

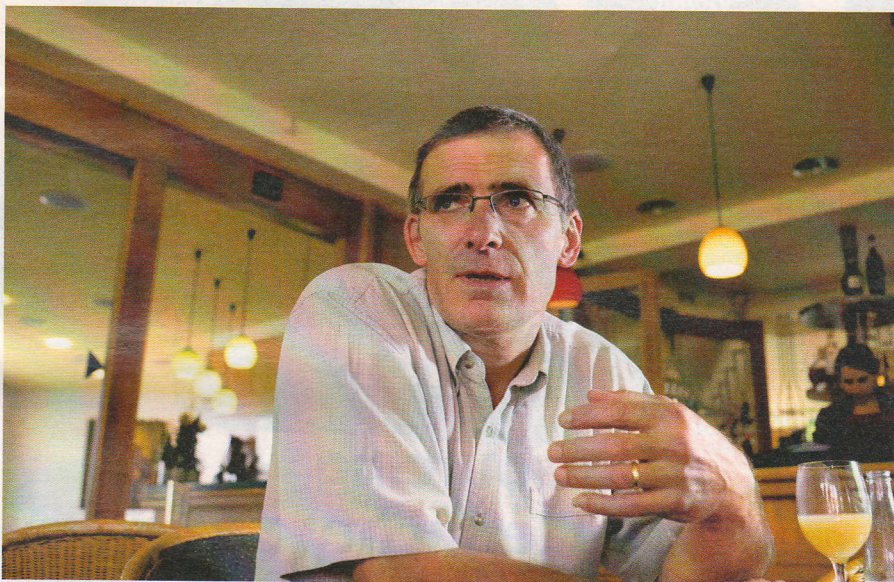
korupci musí čelit. V pražských podnikatelských kruzích se lze například setkat se spekulacemi o jeho údajném napojení na některé příslušníky české justice. Konkrétně na prezidentku Unie státní zástupců Lenku Bradáčovou.

Babiš přiznává, že ví, o koho jde, ale to je vše. Sama Bradáčová, patřící nyní mezi nejagilnější státní žalobce, je v tomto ohledu hovornější. Nezasílá, že majitele Agrofertu zná, přičemž ale zdůrazňuje, že ho poznala v rámci své práce. „To už je více než deset let, kdy jsem ještě jako začínající státní zástupkyně v Litoměřicích dozorovala případ Lovochemie. Tehdy jsem z podniku odnesla i kupu smluv. Samozřejmě že to Babiš velmi nerad viděl,“ vzpomíná po letech se smíchem, přičemž už sama netuší, jak celá trestní kauza, kdy se opakovaně prověřovala zákonnost vstupu Agrofertu do klíčové české firmy produkující umělá hnojiva, dopadla, protože později přešla na kraj. Podle zjištění týdeníku Ekonom byl případ odložen. Jestli se s Babišem vídala i později, Bradáčová neříká, ale zdůrazňuje, že si vždy dává velký pozor, aby se nedostala do střetu zájmů.

Bárta v dvojí roli

Přirozeným produktem přestřelek mezi bojovníky proti korupci a údajnými korupčníky je i fakt, že se začínají prošetřovat některé staré nevyřešené kauzy, přepírat špinavé prádlo. To, co se jedním může jevit jako velmi pozitivní jev, jiní ale posuzují jen jako účelové jednání orgánů činných v trestním řízení napojených v daných kauzách na konkurenční podnikatelské (a politické) struktury.

Připomeňme, že vyšetřování majetkových transakcí v pražském Dopravním podniku započalo za situace, kdy se v rámci místní ODS tvrdě střetla klika podnikatele Tomáše Hrdličky a primátora Bohuslava Svobody. „Docentovi“, jak je gynekolog Svoboda přezdíván, se nejdříve podařilo rozbít koalici Hrdličkova křídla ODS se sociálními demokraty, nyní stanul i v čele pražské stranické organizace. Tento komunální převrat znamená i zpretrhávání historických vazeb na firmy, které dostávaly od magistrátu miliardové zakázky. Jako možná reakce „potrefených“ se pak nedávno objevila třeba informace, že z úplatkářství obviněný šéf pražských městských policistů Vladimír Kotrouš

Stanislav Mečl
vrchní státní zástupce

ROZHOVOR

Akce podnikatelů proti korupci vítám, říká šéf Vrchního státního zastupitelství v Praze Stanislav Mečl

➔ Jan Štětka

Vrchnímu státnímu zástupci nevdá, když na liknavost justice reagují někteří naši podnikatelé zakládáním protikorupčních a „očistných“ iniciativ. Naopak ho to prý povzbuzuje k práci.

Nevedou protikorupční podnikatelské aktivity, například Karla Janečka či Andreje Babiše, k privatizaci spravedlnosti? K umělé selekci na „hodné“ a „zlé“ byznysmeny?

Můj vztah k těmto občanským iniciativám je veskrze kladný. Orgány státní moci nemusejí ve všech vzbuzovat pocit důvěry. Pokud se ke mně jako k orgánu činnému v trestním řízení dostanou podněty i skrze občanská sdružení, je to pro mě velmi důležitý zdroj informací.

Nesupluje ale tyto iniciativy vaši práci?

Neviděl bych v nich žádnou konkurenci. Samozřejmě je v tom prvek srovnávání se státní mocí, ale to nás motivuje k další intenzivní činnosti.

Nedávno byla vůči čtyřem státním zástupcům z Vrchního státního zastupitelství v Praze vznesena kárná žaloba kvůli nečinnosti v kauze Mostecké uhelné společnosti. To už skoro zavání systémovým selháním nebo organizovaným jednáním.

Já to jako systémové selhání ani jako organizované jednání nevnímám. Spíše je to podle mě selhání jednotlivců. Nicméně usilujeme o to, aby naše postupy byly transparentní, jasné a v souladu se zákonem. Děláme pro to maximum.

Nyní se znovu otevírá řada starých kauz: „Katarský princ“, „Drobní“ či „České pivo“. Máte nové poznatky, nebo jen zmizeli z určitých pozic lidé, kvůli nimž to dříve nešlo?

Vracíme se ke kauzám, k nimž máme konkrétnější podnět nebo poznatek, ať zvenčí nebo z naší činnosti. Pokud je těchto podnětů v poslední době více, děje se tak často se změnami v personálním obsazení úřadů.

(Více viz *Začtná exhumace...* na str. 12.)

měl část dvousettisícového úplatku odevzdat i na pražském magistrátu.

Svoboda hovoří o tomto ataku jako o úmyslném špinění jeho pověsti. Ovšem stejně tak se i Hrdlička, označovaný stále výrazněji za neblahou „šedou eminenci“ pražského byznysu, cítí být špiněn lidmi, kteří podle něho usilují o převzetí ekonomické moci nad Prahou.

V takové atmosféře je složité najít ty, kteří si dokážou udržet důvěryhodnost. Často je navíc vzpomínán příběh strany Věci veřejné, která šla též do politiky s protikorupčními hesly, přičemž se sama dnes potýká s „úplatkářským“ skandálem. Otázkou zůstává, zda neformální vůdce strany Vít Bárta, někdejší spolujednatel bezpečnostní agentury ABL, je bojovník proti zločinu, či jeho pachatelem. Nynější šéf poslaneckého klubu, obžalovaný kvůli údajnému uplácení svých bývalých kolegů Jaroslava Škárky a Kristýny Kočí, opakovaně též nařčený z vydíracích praktik a sledování nepohodlných osob, slibuje, že už brzy odhalí, kdo stojí za „špiněním“ jeho osoby. „Mnohde se k tomuto tématu chystám říci, předložím i důkazy, ale ještě je brzo,“ říká Bárta pro týdeník Ekonom.

Je zde ale řada jiných lidí, podnikatelů a manažerů, kteří tvrdí, že naopak Bárta nekalé praktiky ve veřejném sektoru ještě umocnil. Ukazují to na příkladu jeho styků s pražskými lobbyisty. Oficiálně jim sice zakázal vstup na ministerstvo dopravy, které po volbách několik měsíců řídil, ve skutečnosti se ale s některými z nich nadále stýkal. Konkrétně s Josefem Jindrou, známým z organizace libereckého lyžařského šampionátu a také z předražených zakázek na ministerstvu obrany. „Na ministerstvu jsem se s ním potkal jenom jedinkrát. A i za loňský rok se mi vybavuje jediné letmé setkání na nějaké společenské akci, už ani nevím na jaké,“ namítá Bárta.

Přitom ale někteří byznysmeni uvádějí právě Jindru za člověka, který se začal pohybovat kolem zakázek v resortu dopravy. „Byl za námi ještě s jedním člověkem loni v září a předložil jisté finanční požadavky, které pro nás byly naprosto neakceptovatelné. Vyhodil jsem je oba za použití anglického výrazu fuck off a o věci jsem informoval i naše majitele,“ tvrdí ➔

„Mohou na mě vylít třeba kýbl hnoje, ale vždy budou tahat za ten kratší konec,“ říká **Karel Randák**, člen správní rady Nadačního fondu proti korupci.

Produkt
přestřelek
bojovníků
proti
korupci
a údajných
korupč-
níků je
otevírání
starých
nevyře-
šených
kauz.

manažer jedné z významných domácích stavebních firem. Přitom netuší, zda lobbista jednal o vlastní vůli, či byl „někým poslán“. Vyjádření Josefa Jindry se týdeníku Ekonom nepodařilo do uzávěrky vydání získat.

Nás nikdo nezastaví

Proč ovšem Bárta v minulých volbách se svojí protikorupční rétorikou tak výrazně uspěl? A proč nyní studenti na mítincích s Andrejem Babišem dávají jeho politickému hnutí tak velké šance? A proč má takovou mediální pozornost Janečekův fond, k němuž se připojuje i stále více významných byznysmenů – podle informací týdeníku Ekonom naposledy například majitel firmy Student Agency Radim Jančura? Kam takový vývoj spěje?

„Nejhorší by bylo, kdyby se tu začali objevovat samozvaní šerifové,“ bojí se jeden z byznysmenů. Jiný připomíná případy z historie, kdy se sami zločinci vrhli na potírání zločinu. Třeba když se Eugène François Vidocq, někdejší galejník, stal zakladatelem první moderní policejní organizace ve Francii.

Jenže veřejnost je zjevně už příliš frustrována z toho, jak v zemi (ne)funguje policejní vyšetřování závažných kauz, jak kauzy brzdí někteří státní zástupci, jak leckteré soudy neodůvodněně protahují nebo odkládají případy. V současné době se sice zdá, že se ledy přece jen hýbou, především pokud jde o státní zastupitelství, a také se ukázala politická vůle zkusit řešit i některé staré závažné případy typu privatizace těžařské společnosti MUS. Ovšem i přes tyto náznaky zlepšení role antikoručních biců z řad byznysmenů podpořených „vůlí lidu“ stále roste. Například důkazy o tom, že se z pražského Dopravního podniku mohly vyvážet peníze, měla protikorupční policie dva roky – ale až do Randákova vystoupení se jimi nezabývala (nyní jsou vyšetřování i policisté za svoji liknavost).

Babiš nebo Janeček jsou navíc dle svých slov ochotni do očistných aktivit investovat nemalé prostředky. Protikorupční fond majitele RSJ už vynaložil pět milionů korun a chystá i granty pro organizace, které se bojem s úplatkářstvím také zabývají. „A jestli si pánové Rittig a další myslí, že mě nebo Karla Randáka nesmyslné protiútoky jejich právníků zastaví, jsou na omylu,“ říká pro týdeník Ekonom odhodlaně Karel Janeček.

Zakladatel kriminallistiky a první moderní policejní organizace ve Francii byl někdejší galejník.

400 mil. Kč

Zhruba tolik zaplatí ročně cestující v pražské MHD prostřednictvím SMS jízdenek.

Outsourcing podle Šachty a Rittiga

Dvorní advokátní kancelář vlivného lobbisty byla u řady zakázek Dopravního podniku.

Jiří Pšenička, Martin Mařík

Vypadá to, jako kdyby pražský Dopravní podnik (DPP) v časech ředitelování Martina Dvořáka nevěřil jiným firmám než těm, které jsou nějak navázány na advokátní kancelář Šachta & Partners. Shodou okolností jde o stejnou kancelář, kterou využívá i Dvořáková rodina a pražský lobbista Ivo Rittig. Po papírových jízdenkách, pohonných hmotách, turniketech či reklamních obrazovkách se kolem DPP objevují i další firmy, v jejichž vlastnických strukturách a řídicích orgánech se „Šachtovci“ vyskytují (viz schéma). Týdeník Ekonom na ně nyní narazil i u projektu, který se týká prodeje elektronických SMS jízdenek. Provozovatelem systému je pražská firma Crowsnest.

Důkazy o napojení firmy Crowsnest na Šachtovu advokátní kancelář lze najít minimálně dva: loni firma Crowsnest zřídila s firmou Zarena, v jejichž orgánech zcela převažují (převažovali) advokáti z AK Šachta & Partners. A sesterskou firmou je společnost Crowsnest Net, která sídlí na stejné adrese jako advokátní kancelář a v jejichž orgánech dříve byli či nadále setrvávají lidé od Šachty (David Michal, Marek Stublej, Karolína Babáková a Ferdinand Überall).

Konkurence nebyla připuštěna

Firma Crowsnest, založená v roce 2006, se u pražských SMS jízdenek vyskytla už v roce 2007, kdy byl odstartován pilotní projekt. Následně získala dlouhodobý kontrakt na základě optávkového řízení vyhlášeného na konci roku 2008, do kterého ale žádná další firma nebyla připuštěna. Údajně Crowsnest disponoval unikátním patentově chráněným řešením, které jiná společnost nemohla nabídnout. Kolik přesně za své služby doposud získal a jaký podíl z jedné SMS jízdenky na něj připadá, považuje Dopravní podnik za obchodní tajemství.

bývalý generální ředitel

DPP

Tisk jízdenek

Províze z tisku jízdenek se od dodavatelské firmy Neograph přelévají na firmu Cokeville navázanou na AK a Rittiga.

SMS

Službu zajišťuje společnost Crowsnest napojená na AK, údajně příliš draze.

Pohonné hmoty

Províze z nákupu pohonných hmot se od dodavatelské firmy Oleo Chemical přelévají do firmy Cokeville navázané na AK a Rittiga.

Reklamní panely

DPP platí licenční poplatky za reklamní panely firmě Bitmedia propojené s AK.

Turnikety

Poradcem DPP pro uvažované zavedení turniketů v metru byla firma Alseda napojená na AK.

Advokátní kancelář Šachta & Partners

Právní služby

Je Rittigovou "dvorní" advokátní kancelář.

Hotel Ventana v Celetné ulici

Majitelem firmy, která hotel vlastní je advokát Šachta, u založení byl i Rittig.

Ivo Rittig

Společnost Salmia

Ve firmě plně vlastněné Rittigem sedí zástupci AK.

Firma Prospekta Moda CZ

Sít luxusních butiků řídí Rittigova partnerka, jsou v ní i zástupci AK.

Solární boom

Ve firmě Amun.Re, od níž ČEZ odkoupila obří fotovoltaické projekty, je zástupce AK. Rittig měl podle HN stát za lukrativním prodejem projektů pro ČEZ.

Denně si ale SMS jízdenku podle sdělení mluvčí firmy Ilony Vysoudilové koupí v průměru přes 30 tisíc Pražanů, což s ohledem na ceny jízdenek naznačuje, že se tímto způsobem od cestujících ročně vybere mezi 300 až 400 miliony korun. Vysoudilová tvrdí, že firmě Crowsnest a mobilním operátorům nejde více než čtvrtina z tržeb (tedy kolem 100 milionů korun ročně).

Podle neoficiálních informací ze zdrojů obeznámených s celým pražským projektem však na počátku byla cena služeb fakturovaných firmou Crowsnest Dopravnímu podniku dokonce na úrovni 45 procent ceny SMS jízdenky. „To fakt nevím. Tyto věci byly trochu pod moji rozlišovací schopnost, ale myslím si, že to nikdy nepřesáhlo 30 procent,“ říká Ekonomu dnes už bývalý generální ředitel Dopravního podniku Martin Dvořák. Ten stále označuje opakované propojení na AK Šachta & Partners za náhodné. Dvořák přitom nepopírá, že se stýkal i přímo s Ivo Rittigem. „Bavili jsme se třeba i o politice a jejich souvislostech

Celý případ je bývalým šéfem DPP a jeho matkou interpretován jako boj dvou bývalých manželů o majetek a syna.

s Dopravním podnikem, ale nikdy o žádných obchodech a zakázkách,“ tvrdí. Rittig pro týdeník Ekonom uvedl, že je s kauzami DPP spojen „pouze mediálními konstrukcemi“. Jeho spojení s lidmi z kanceláře Šachta & Partners je však zjevné. Rittigova firma Riben (nyní Rittig & Partners) dokonce sídlila na zcela stejné adrese jako dnes jeho advokáti.

Všichni jedna rodina...

Nečekanou záminku k rozplétání zmíněných vazeb poskytl jeden z dřívějších protagonistů podezřelých zakázek. Loni v listopadu tehdejší generální ředitel firmy Neograph Vladimír Sitta mladší překvapivě prohlásil, že jeho podnik zajišťuje pro DPP jízdenky příliš drahé. Podle informací týdeníku Ekonom byl za tímto prohlášením boj o majoritu v Neographu, který vlastní napůl Sittův otec a podnikatel Jan Janků. „Zachoval se zcela neprofesionálně a prezentoval lživé informace,“ říká na Sittovu adresu Janků, dlouholetý Rittigův známý.

Zároveň však do případu vstoupil Nadační fond proti korupci miliardáře Karla Janečka, konkrétně člen správní rady fondu a bývalý šéf civilní rozvědky Karel Randák. Uvedl, že má důkazy, že část peněz z předražené zakázky na jízdenky mířila na Rittigův účet. Pikantní ale je, že Randák zřejmě úzce spolupracuje s exmanželkou Martina Dvořáka. Celý případ je tak bývalým šéfem DPP a jeho matkou, která byla do kauzy též zatažena, interpretován pouze jako boj dvou bývalých manželů o majetek a syna (více viz Pražská válka... na str. 28).